

Csordás János, m. kir. csendőr

1914. július 7-én a Zemplén megyei Perbenyiken született, amely települést a trianoni békediktátum az újonnan megalakított Csehszlovákiához csatolta.

Álma mindig az volt, hogy kakastollas csendőr legyen. Az új állam keletkezése segített megvalósítani ezt az álmát. Alacsony testmagassága miatt ugyanis nem nyerhetett volna felvételt a Magyar Királyi Csendőrséghez, de a visszacsatolt felvidéki területeken ettől a követelménytől eltekintettek, mert nagy szükség volt a mindkét nyelvet beszélő csendőrökre.

Csordás János véglegesített csendőr, jobboldalon, az erdélyi és délvidéki emlékérmekkel.

Véglegesítése után elvégezte a járőrtársi iskolát és a járőrvezetői tanfolyamot. Munkáját a csendőrökre jellemző becsületességgel, odaadással és emberszeretettel végezte, s a háború során sok magyar és zsidó család életét mentette meg. Ennek ellenére, csendőr volta miatt ő is része lett annak az elvakult gyűlöletből fakadó üldözésnek, amellyel mindent csendőrt politikai okok miatt a háború után sújtottak. Karácsony szentestéjén, a kapu felől jövő kutyaugatást hallva a ház hátsó ablakán kiugorva menekült az elfogató parancsot hozó rendőröktől.

Isten kegyelméből a háta mögött eldördülő lövések egyike sem találta el, és sikerült átmenekülnie Ausztriába.

Kalandos úton végül Kanadába jutott, ahol eleinte Albertában cukorrépa feldolgozó munkásként biztosította megélhetését, majd Britt Columbiában telepedett le. 1950-ben kötött házasságot Dudás Jolánnal. Isten egy fiúval (Frank) és egy lánnyal (Elizabeth) áldotta meg életüket.

Több menekült csendőr barátjával tartott szoros kapcsolatot, és odaadóan ápolta a magyar kultúrát. Családját közeli kapcsolat fűzte Szelezky Zitához, a száműzött magyarok szeretett színésznőjéhez, és az ő segítségével gazdag magyar filmgyűjteményre tett szert.

2001. november 7-én rövid betegség után váratlanul elhunyt.

Próbacsendőr társakkal.

Az 1990-es években.

**Unokája a szeretett nagypapa
csendőrzubbonyában.**